

умовах, але лише у тому випадку, коли система управління налагоджена і готова до трансформації.

– Підтримку колективу, готовність до командної роботи за складних умов комунікації.

– Наявність ресурсів, включаючи час, бюджет і персонал.

– Узгодженість з партнерами і клієнтами: забезпечення їх зацікавленості має важливе значення для реалізації гібридної стратегії. Зацікавлені сторони повинні бути готові надавати частий зворотний зв'язок і поділяти цілі компанії.

– Постійне оцінювання та вдосконалення: гібридний підхід потребує регулярного контролю, коригування та вдосконалення для досягнення успіху [2].

Оцінюючи, чи варто використовувати гібридний підхід до управління компанією, необхідно врахувати конкретні переваги та проблеми, пов'язані з його впровадженням.

Список використаних джерел:

1. Joshua Valles (2024). *Hybrid Project Management: the Best of Two Worlds*, <https://www.usemotion.com/blog/hybrid-project-management>

2. Kelly Ostrowercha (2023). *A guide to blending Agile and traditional PM methods in hybrid project management*, <https://www.float.com/resources/hybrid-project-management/>

УДК 65.012.67:338.24

Вараксіна О. В.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту ім. І. А. Маркіної,

Малашенко А. С.,

здобувач вищої освіти,

Полтавський державний аграрний університет

СТВОРЕННЯ СТІЙКИХ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ: ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ КРИЗ

Економіка України відчула негативний вплив глобальної рецесії, спричиненої пандемією COVID-19, втім як і економіки інших країн, крім того, несприятлива ситуація поглиблюється внаслідок воєнних дій, що тривають на території держави. Під впливом цих факторів,

країна стикається з серйозними викликами щодо збереження економічної стабільності та зростання.

У відповідь на пандемію COVID-19 відбулися значні зміни як у характері економічного зростання, так і його структурі. Коронавірусна криза прискорила процеси цифровізації, автоматизації та перебудови бізнес-процесів починаючи від сфери послуг та закінчуючи реальним сектором економіки. За підсумком 2020 року рівень цифровізації економіки України за оцінками Мінекономіки становив 5,3%, що відповідає прогнозованому рівню середини 2023 року до пандемічних умов [1, с. 3].

Тому, на сучасних етапах розвитку ринкової економіки найвагомішого значення набуває процес управління конкурентними перевагами підприємства та їхнього доцільного використання з метою забезпечення швидкої адаптації до впливів ринкового середовища [2, с. 215].

Відтак, ефективне управління конкурентними перевагами підприємства сьогодні стає ключовим фактором успіху, адже цей процес не лише гарантує стабільність, а й забезпечує швидку адаптацію підприємства до змін на ринку. Враховуючи динаміку сучасного бізнес-середовища, важливо створити ефективну модель управління ризиками на підприємстві (рис.1).

Рис. 1. – Структурна модель управління конкурентними перевагами за М. Портером [3, с. 55]

Отже, у контексті складної економічної ситуації, спричиненої глобальною рецесією, пандемією та збройною агресією, важливість інноваційного підходу до управління конкурентними перевагами стає безперечною, адже такий підхід є ключовим для успішного виходу з кризових ситуацій та забезпечення сталого розвитку економіки. Спроможність підприємств швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі та стратегічно використовувати свої переваги стає критичною для подолання викликів і забезпечення стійкості у складних умовах.

Список використаних джерел:

1. *Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2022–2024 роки.* URL <http://surl.li/svqng>
2. *PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkraini* (дата звернення 11.04.2024).
3. Труніна І.М. *Забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів підприємницької діяльності.* Монографія. Харків: Точка, 2013. С. 436.
4. *Porter M. Competitive Advantage, Free Press, New York, 1985.*

УДК 37(477):[502:004:316.774]:316.422.4

Горохова Л.П.,
Директор української асоціації з розвитку
менеджменту та бізнес-освіти

ТРЕНДИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЕКОЛОГО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОГРЕСУ

В умовах активного розвитку інформаційного суспільства та відповідної моделі економіки, змін в глобальному баченні інтелектуального та соціокультурного, екологічного та інформаційного прогресу свого визнання отримують тренди розвитку освітнього простору України, що повинні не просто стимулювати позитивні згущення, а ще й прискорювати відбудову нашої країни за найкращими світовими стандартами. Дослідження та розв'язання таких складних питань ще посилюється світовими та національними проблемами насклад: екологічне забруднення та низька відповідальність бізнесу за збереження природи; мілітаристичні наслідки знищення природних ареалів; кліматична криза та глобальні